

tal, at der er meget stor Mangel paa denne Klasse Befalingsmænd, og de faste Underofficerer ville ikke paa nogen Maade kunne erstattes af Reserverunderofficerer, idet disses hele Uddannelse i altfor høj Grad er mangelfuld, til at de nogeninde kunne erstatte de faste Underofficerer. Naar man ser hen til den store Nytte, man har af et talrigt og vel indøvet fast Underofficerskorps med Hensyn til Skibenes Organisation og Brugbarhed, vilde jeg ønske, at den høitærede Minister var gaaet noget videre i denne Retning, end sket er. Spad den foreslaaede Udvikelse af Officerernes Antal angaar, er jo Nødvendigheden deraf selvsjølkelig afhængig af, hvorvidt man mener at kunne gennemføre Lovforslagets § 2. Medens jeg omtaler Ordningen af Personellet, tror jeg at burde gjøre en lille Bemærkning, nemlig om at det synes at tyde paa nogen Uffikkerhed hos Administrationen, naar man netop nu i det sidste Aar paa en Tid, da man sandsynligvis har været beskæftiget med at udarbejde dette Lovforslag, har udrukket en Etadre, væsentlig bestaaende af Skibe af første Orden, Skibe, som isølge Lovforslaget skulle kommanderes af Kommandører, men hvis Førelse man har givet til Kapitainer; dette synes ikke at stemme med det, som ligger til Grund for Lovforslagets Ranske, at knytte Personellet saa stærkt som muligt til Materiellet og til i Tredstid at anvende Officerer paa de Skibe, som de skulle bruge og benytte i Krigstilfælde. Der er foreslaaet en Omordning af den tidligere Overbestyrelse af Orlogsværftet, idet der nemlig er tilfugtet en Sondring mellem Værkets tekniske Virksomhed, den egentlige Fabrikvirksomhed og den militære Kommando. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke føler mig overbevist om det Hensigtsmæssige ved denne Ordning, thi det staar altid for mig, som om Enhed i Kommandoen er en væsentlig, for ikke at sige en nødvendig Betingelse for en vel organiseret og økonomisk Forvaltning, og jeg frygter meget for, at Manglerne ved denne Inddeling ville træde tydeligt frem. Ex. i saadanne overordentlige Tilfælde, naar hurtig Udrustning skal finde Sted, og hvor der stilles særlige Krav til en god og hurtig Samarbejden mellem de forskellige Grene af Værkets Virksomhed. Saaledes som Ordningen og Overbestyrelsen for Diebliffet er, stammer den jo fra ældgamle Tider, og den har, saavidt mig bekjendt, i Reglen arbejdet meget tilfredsstillende. Naar det i Motiverne hedder, at man ikke altid har opnaaet de heldigste Resultater gjennem denne Ordning, kan dette jo kun have Hensyn til den allersejeste Tid — jeg kan for Resten i saa Henseende give Motiverne Ret —; men jeg tror nok, at man, for en Del kunde søge Grunden dertil i, at man efterhaanden har indskrænket denne Overbestyrelses Selvstændighed og Autoritet mere, end ønskeligt var, naar den skal kunne gjøre Fyldest paa en saa ansvarssfuld Post. Jeg skal villig erkjende, at en Ordning som den foreslaaede, kan have sine Fordele, men i hvert Tilfælde maatte

Grændserne trækkes meget skarpere og mere radikalt, end her er foreslaaet. Saaledes er det ganske behynderligt, at efter at denne Deling er gennemført, skulde Chefen for den tekniske Virksomhed ikke være i Stand til at antage, forfremme og affedige sine Saandværkere uden først at gjøre Indstilling derom til den militære Kommando; det synes ikke heldigt. — Maakte jeg maatte gjøre den lille Bemærkning med Hensyn til Undervisningsanstalterne, at der med Hensyn til Søofficersskolen er optaget en Bestemmelse i Lovforslaget, som ikke har været gjældende før isølge Loven, men som ganske vist faktisk er bleven anvendt, og det er den, at den yngste Afdeling skal der gives Ophold i Skolen. Jeg forstaar egentlig ikke, hvad Grunden er hertil. At ville gaa hen og kasernere den yngste Klasse, hvoraf vistnok ikke mere end Halvdelen kommer videre, og saa slippe Eleverne løs, naar de rykke op i ældste Klasse, hvor den egentlig militære Uddannelse og Undervisning begynder, og hvor de skulle lære Subordination og Disciplin, det kan jeg ikke anse for at være rigtigt. Vil man ikke kasernere dem Alle, saa synes det mig, at det maatte være den ældste og ikke den yngste Klasse, der skulde kaserneres. Jeg gaar dernæst over til Afnittet om Ansættelse, Forfremmelse og Afgang i Tredstid af Flaadens Befalingsmænd. Jeg maa tilstaa, at jeg havde haabet at se den Bestemmelse fjernet, hvorefter der paa Beføstning af den praktiske Uddannelse er sat en Præmie for de Officerer, der have gennemgaaet den ældste Afdeling i Sørens Officersskole. Den bestaar nemlig i, at de Officerer, der have gennemgaaet dette Kursus, faa et Afslag i den Søfart, som ellers udkræves til Avancement til Premierlieutenant og Kaptein. Der er Ingen, der mere end jeg sætter Pris paa det, som her i Lovforslaget kaldes den høiere videnskabelige Uddannelse; jeg anser den for en god Tilgift til enhver Stilling i Livet, men den kan ikke og bør ikke, navnlig ikke i en saaeiendommelig Virksomhed som Sømandens, træde i Stedet for den fagmæssige Uddannelse og Øvelse. Jeg skal villig erkjende, at der her i Lovforslaget er gjort et Skridt fremad i saa Henseende, idet det tidligere Afslag af 3½ og 2 Aar er sat ned til 1 Aar for Avancementet fra Premierlieutenant til Kaptein. Dette er imidlertid efter min Mening ikke tilstrækkeligt, og denne Slags Begunstigelser bør ophøre, da de ikke kunne Andet end øve en daarlignende Indflydelse paa de unge Officerer, som med virkelig Interesse for deres Rald stræbe hen til ad denne Vej med Døpfrelse i flere Retninger at erhverve sig Erfaring og Duellighed i deres Fag, og det er efter min Mening paa Søen og ikke paa Frederiksberg, at man erhverver de Egenstaber og udvikler de Øner, som ere nødvendige, for at Landet med Fortrosthed og Tillid kan betro dem det kostbare Materiel. Derfor er jeg ogsaa imod, at man nedlægger den Søfart af 7 Aar, der kræves for Avancement fra Lieute-